

[Margrete Auken]

bliver ikke taget alvorligt derovre. I har en strålende lejlighed, I har den i eftermiddag, I har den måske den 1. november, vi vil til nød godt give jer den til november.

Socialdemokratiet har en lejlighed til at give os den enorme styrke, at vi ligner nogle mennesker, der tager vores forslag herinde alvorligt.

Anne Grete Holmsgård (VS):

Jeg vil erklære mig enig med fru Margrete Auken i, at det altid er en god idé at feje for sin egen dør, når man gerne vil have andre til at feje for deres, også selv om den dør, man har selv, er en lille hundehusdør og den anden er en ordentlig portåbning. Det hjælper alligevel lidt, når man skal gøre indtryk; så det var nok en meget god idé. Der kunne måske også være andre måder, man kunne feje for sin dør på; jeg har altså stille i korridorerne givet socialdemokraterne nogle andre tip, da jeg kan forstå, at det altid er lidt pinligt, hvis man giver dem heroppefra.

I øvrigt vil jeg gerne sige, at jeg selvfølgelig er glad for, at dette her går igennem nu; det er fjerde gang, vi har det til behandling i folketingsalen, og det er glimrende, at det går igennem. Men jeg er mildt sagt noget rystet over de borgerlige partiers indstilling. De indstiller ikke bare, at man undlader, nej, de indstiller – og så en hel masse ting, som man ikke må sige fra talerstolen – at man forkaster det, og det synes jeg mildt sagt er rystende. Det er også rystende på baggrund af, at nogle i de borgerlige rækker faktisk er kommet med udtalelser, der tyder på, at ulykken i Tjernobyl om ikke andet så havde rusket op i dem, og at de egentlig mente, Barsebäck burde lukkes, i hvert fald som det første af de svenske værker, der skal nedlægges inden år 2010. Man kunne i det mindste have strakt sig så langt, at man havde undladt. Men nej, så langt kunne man ikke gå. Ulykken i Tjernobyl har øjensynlig ikke sat sig så meget i årerne på de borgerlige politikere herinde, at man kunne gå så langt. Heller ikke udsigten til de utrolige skader på mennesker, der vil blive tale om. Det, man så måske kunne tro kunne gøre et lille indtryk, var de milliardbeløb, man skal investere i oprydning, afrensning osv., hvis der sker bare en middelstor ulykke på Barsebäckværket, men det trænger øjensynlig heller ikke ind.

Det lader til, at dørene er temmelig lukkede i det forfjamskede samarbejde, der er; i hvert tilfælde er det temmelig forfjamsket lige i øjeblikket.

Jeg troede dog også, at det var gået op for i hvert tilfælde nogle af de borgerlige politikere herinde, efter at der er gået så lang tid oven på Tjernobyl, at det ikke specielt er et spørgsmål om, at de sovjetiske værker er dårlige. Jeg troede faktisk, da det skete, at det var et udtryk for, at sikkerhedsforholdene på de sovjetiske værker bare var under standard – absolut under standard – men efterhånden som vi har fået flere og flere oplysninger på bordet i den periode, der er gået efter det, tyder alt på – selv om vi stadig væk mangler oplysninger om, hvad der præcis skete i Tjernobyl, og til trods for at der er meget lukket, at det er meget svært at få oplysninger – at i hvert tilfælde de engelske værker er i en mindst lige så dårlig forfatning og formentlig dårligere forfatning end det sovjetiske værk, der i bogstaveligste forstand eksploderede, idet toppen gik af det og den radioaktive sky gled direkte ud. Det viser sig i hvert tilfælde, at man dér dog havde dobbelt indeslutning, men det har man faktisk ikke i en meget stor del af de engelske værker. Vi er endnu ikke nået langt nok til at vide, præcis hvordan de vesttyske værker, som kan influere mest på vore forhold herhjemme, og det østtyske værk, som kan gøre det, og resten af de svenske ser ud, men det skulle ikke undre mig, om det viser sig, at sikkerhedsforholdene også dér er under al kritik.

Dermed vil jeg også gerne sige, at jeg synes, det er glimrende, at socialdemokratiet har indkaldt til et samråd og også, så vidt jeg forstod på det, var indstillet på, at der skulle skrives en beretning i miljøudvalget, der sætter en deadline for, hvornår miljøministeren skal give en samlet redegørelse for sikkerhedsforholdene på de vesttyske, det østtyske og de svenske værker, som ligger inden for en radius af 150 km fra Danmark. Jeg finder, det er vigtigt, at vi får skrevet den, så vi får lagt nogle klare retningslinjer for, hvad det egentlig er for et redegørelsesarbejde, vi skal have. For det beredskab, der har været herhjemme i forbindelse med Tjernobyl, synes jeg har vist, at man er mildt sagt forfjamsket, når der sker sådan noget, og at man ikke aner, hvad man skal gøre.